

21.10.2012 – KATECHEZA 60: W JAKI SPOSÓB PAN JEZUS ZAPOWIADAŁ UCZNIOM EUCHARYSTIĘ ?

W Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy: „W centrum celebracji Eucharystii jest chleb i wino, które przez słowa Chrystusa i wezwanie Ducha Świętego stają się Ciałem i Krwią Chrystusa /KKK1333/. Z zapowiedziami Eucharystii spotkamy się w Ewangeliach tam, gdzie pojawiają się symbole chleba i wina. Pokarm i napój, które w doczesnym porządku służą do podtrzymania życia ludzkiego, w swym sakramentalnym znaczeniu wskazują i powodują uczestnictwo w życiu Bożym, które jest w Chrystusie, Winnym Krzewie, a które On za cenę swej odkupieńczej ofiary przekazuje „latoroślom”: swoim uczniom i wyznawcom.

U progu publicznej działalności Chrystusa znajdujemy relację o cudzie przemienienia wody w wino na weselu w Kanie Galilejskiej. Św. Jan pisze: „Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie" (J 2, 11). Znak z wesela jest pierwszy i fundamentalny. Pozostałe cuda będą jego kontynuacją. Przemiana wody w wino ma wymiar prowadzący uczniów i nas ku najważniejszej tajemnicy światła – Eucharystii. Od tego momentu wszystko zmierzać będzie do dnia, w którym Jezus oświadczy uczniom, że wino jest Jego Krwią i chleb Jego Ciałem. Ci, którzy byli w Kanie, uwierzą w to bez wahania.

Podczas swojej publicznej działalności Jezus zapraszał do wspólnoty stołu. Ucztował z ludźmi, którzy w oczach faryzeuszy i uczonych w Piśmie byli grzesznikami, często swoje pogardliwe uwagi kierowali wprost do uczniów /por. Mk 2,15-17/. Kulminacją tych uczt stanie się Eucharystia, zwłaszcza wtedy, gdy sam Jezus skieruje do uczniów słowa *gorącego pragnienia spożycia Paschy z nimi, zanim będzie cierpiał* /por. Łk 22,15-16/.

Kolejna zapowiedź ma miejsce, gdy Jezus dokonuje na górze w obecności zatroskanych uczniów cudownego rozmnożenia chleba i nakarmienia wielotysięcznych tłumów. Dar, którego udziela tłumom to pokarm, którym każdy, kto jest głodny może być nakarmiony. Niebawem okaże się, że tym pokarmem jest sam Jezus – Chleb życia. Wydarzenie rozmnożenia chleba i ryb dzieje się, gdy na wzgórzach Jerozolimy celebrowane jest święto Paschy. Tak więc rozmnożenie chleba przez Jezusa to „nowa Pascha” – nowy pokarm, który ma skutecznie zaspokajać głód każdego, kto przyjdzie do Jezusa, weźmie pokarm z Jego ręki i go spożyje. Ewangelisci opisując ten cud używają tych samych słów, którymi opiszą Eucharystię. To wyraźny sygnał, który wskazuje i nam, iż ten cud należy interpretować jako cud eucharystyczny.

Zwieńczeniem eucharystycznych zapowiedzi są „gorszące i trudne” dla wielu uczniów słowa Jezusa wygłoszone w synagodze w Kafarnaum: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata” (J 6,51). „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym”/J 6,54/. Wielu uczniów nie rozumiało, wielu odeszło, mowa Jezusa okazała się za trudna...nie wystarczyły cuda i znaki. Nam też nie wystarczają. Jezus zapytał Dwunastu: „Czyż i wy chcecie odejść?” /J 6,67/. Każdy z nas jak uczniowie winien zapytać się siebie...Odpowiedź Szymona Piotra: „Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego”/J 6,68/, winna stać się dla nas zachętą, by w czasach cywilizacji konsumpcji pamiętać o *pokarmie nieśmiertelności, o chlebie, który daje życie.*